

Sygn. akt XII Gz 289/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dariusz Janiszewski

Sędziowie: SSO Ewa Górniak

SSO Grażyna Tarkowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 05 kwietnia 2013 r., sygnatura akt VI GU 238/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 05 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku oddalił wniosek dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku (punkt I postanowienia), przyznał tymczasowemu nadzorcy sądowemu S. B. wynagrodzenie w kwocie 3.000 zł plus podatek VAT, które nakazał wypłacić z wpłaconej zaliczki (punkt II postanowienia), kosztami sądowymi w kwocie 4.000 zł obciążył dłużnika uznając je za uiszczone (punkt III postanowienia).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że łączna suma zobowiązań dłużnika wynosi 1.656.862,82 zł. Nadto decyzjami z dnia 05 listopada 2012 r. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. określił przybliżoną kwotę zobowiązania podatkowego z tytułu podatku VAT i dokonał zabezpieczenia podatkowego w wysokości 4.829.720,00 zł i 1.856.851,00 zł. Sąd ustalił także, iż obecnie dłużnik nie spłaca zadłużenia w żadnym zakresie, z uwagi na brak środków finansowych. Na majątek dłużnika składają się środki pieniężne w kwocie 20.200,00 zł, środki trwałe o wartości 400,00 zł. Spółka (...) jest też wierzycielem czterech podmiotów, na łączną kwotę 3.239.825,00 zł, jednak część wierzytelności jest niewymagalna.

Według ustaleń Sądu I instancji obecnie toczy się również postępowanie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, dotyczące nieruchomości o powierzchni 0.62 ha położonej w miejscowości C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kartuzach prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Nieruchomość ta ma wartość 958.804,00 zł. W chwili obecnej w dziale drugim księgi wieczystej wpisany jest jako właściciel H. K.. Wydane w tej sprawie orzeczenie nie było prawomocne na dzień orzekania w przedmiocie wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości.

Zdaniem tymczasowego nadzorcy sądowego prognozowany koszt postępowania upadłościowego mającego trwać 18 miesięcy wynosić będzie 64.830,00 zł.

W rozważaniach Sąd Rejonowy wskazał, że z jednej strony zaistniały wobec dłużnika przesłanki pozytywne ogłoszenia upadłości obejmujące likwidację majątku, to jest przesłanki świadczące o niewypłacalności dłużnika, jednak równocześnie zaistniała przesłanka negatywna.

Sąd Rejonowy podkreślił przy tym, że w postępowaniu o ogłoszenie upadłości ustala się nie tylko przesłanki pozytywne, ale również ustala się czy nie zachodzą przesłanki negatywne, nie pozwalające na ogłoszenie upadłości. Zgodnie bowiem z przepisem art. 13 ust. 1 i 2 puin Sąd oddali wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, a nadto może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały majątek nie wystarcza na pokrycie kosztów postępowania.

Według ustaleń Sądu I instancji wartość majątku dłużnika stanowi kwotę 20.600,00 zł. W uzasadnieniu Sąd zaznaczył przy tym, że wyżej opisana nieruchomość położona w C., to jest podstawowy składnik majątku, na który wskazywał dłużnik i nadzorca sądowy, na dzień orzekania nie może być uwzględniany jako składnik majątku dłużnika, bowiem jako jej właściciel w księdze wieczystej jest ujawniony inny podmiot – H. K.. W tej sytuacji zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. O księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 124, poz.1361 ze zm.) istnieje domniemanie, że to H. K. jest właścicielem tej nieruchomości.

Zdaniem Sądu I instancji dłużnik nie wykazał, że przysługuje mu prawo własności do tej nieruchomości, bowiem przedstawił w tym zakresie jedynie nieprawomocne orzeczenie Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Wobec powyższego, w ocenie Sądu Rejonowego, nieruchomość ta, na dzień orzekania w niniejszej sprawie, nie może być potraktowana, jako składnik majątku dłużnika pozwalający na pokrycie kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy uznał również, że wierzytelności spółki nie należą do majątku dłużnika, o którym mowa w art. 13 puin. W tym zakresie Sąd powołał się na pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 01 kwietnia 2003 r. II CK 484/02.

Sąd Rejonowy w rezultacie przyjął, że z majątku dłużnika nie jest możliwe zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, które wynoszą 64.830,00 zł, a zatem zachodzi negatywna przesłanka ogłoszenia upadłości dłużnika określona w przepisie art.13 ust. 2 puin. W tej sytuacji mimo tego, że w niniejszej sprawie została udowodniona przesłanka niewypłacalności dłużnika, wymieniona wyżej przesłanka negatywna uzasadniała oddalenie wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości na podstawie przepisu art. 13 ust. 2 w zw. z art. 345 puin.

W kwestii wynagrodzenia tymczasowego zarządcy sądowego, Sąd Rejonowy uznał, że wynagrodzenie w kwocie 3.000,00 zł jest adekwatne do nakładu pracy tymczasowego nadzorcy sądowego i okresu w jakim pełnił funkcję, o czym orzekł na mocy art. 162 ust. 1 puin w zw. z art. 38 ust. 2 puin. O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na mocy przepisu art. 32 ust. 3 puin.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik, zaskarżając to postanowienie w całości i zarzucając:

- naruszenie art. 363 § 1 k.p.c., polegające na przyjęciu przez Sąd, że wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach Wydziału I Cywilnego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie I C 177/09 nie jest orzeczeniem prawomocnym, pomimo, że nie przysługuje co do niego żaden środek odwoławczy,

- błędne ustalenie faktyczne, iż nieruchomość położona w miejscowości C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kartuzach Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) nie należy do majątku dłużnika w rozumieniu art. 13 ust. 1 puin, skutkiem czego doszedł do konstatacji, że majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł:

- o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania,
- wyznaczenie rozprawy,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy I C 177/09 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kartuzach Wydział I Cywilny na okoliczność, iż: umowa sprzedaży nieruchomości na rzecz H. K. jest nieważna, dłużnik jest właścicielem nieruchomości, a wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 14 września 2011 r. w sprawie I C 177/09 jest prawomocny.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że nieruchomość położona w C. przy ul. (...) nigdy nie przestała być jego własnością z uwagi na nieważność umowy jej sprzedaży na rzecz H. K.. Skarżący dodał, że orzeczenie sądu w przedmiocie uzgodnienia treści księgi wieczystej z jej rzeczywistym stanem prawnym ma na celu jedynie deklaratoryjne potwierdzenie istniejącego stanu prawnego, który pomimo istnienia w obrocie prawnym umowy sprzedaży nie zmienił się. Zdaniem dłużnika orzeczenie Sądu Rejonowego w Kartuzach uprawomocniło się ponieważ nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie dłużnika jest niezasadne.

Sąd Okręgowy w pełni podzielił stanowisko Sądu Rejonowego i przyjął za własne ustalenia dokonane przez Sąd I instancji, uznając, że w przedmiotowej sprawie wyciągnął logiczne i trafne wnioski.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał oceny istnienia przesłanki pozytywnej, określonej w treści art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2003 r., nr 60, poz. 535, ze zm., dalej ustawa) w powiązaniu z art. 11 ustawy. Nie budzi wątpliwości, że dłużnik jest niewypłacalny w świetle art. 11 puin. Okoliczności tej nie negował również skarżący.

Sąd Rejonowy zasadnie zajął się także zbadaniem istnienia przesłanki negatywnej, ustanowionej art. 13 puin. Artykuł 13 ust. 1 puin stanowi, że sąd oddali wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Z treści wniesionego zażalenia wynika, że skarżący przyjął, że jego majątek i środki finansowe są wystarczające na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego ponieważ jest on właścicielem nieruchomości położonej w C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kartuzach Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) i że fakt ten potwierdza wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 14 września 2011 r. w sprawie I C 177/09. W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy naruszył art. 363 § 1 k.p.c., przyjmując, że w/w wyrok nie jest prawomocny. Dłużnik wyjaśnił, że orzeczenie to jest prawomocne ponieważ nie przysługuje, co do niego żaden środek odwoławczy.

Odnosząc się do argumentacji skarżącego wskazać należy na art. 316 § 1 k.p.c., z którego treści wynika, że sąd wydaje rozstrzygnięcie, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W związku z powyższym podkreślić trzeba, że w uzasadnieniu rozstrzygnięcia sąd nie może powoływać się na zdarzenia, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy (por. wyrok SN z dnia 17 września 2004 r., V CK 58/04, LEX nr 194081).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Sąd Rejonowy w Kartuzach wydał wyrok w dniu 14 września 2011 r. w sprawie I C 177/09, w którym uzgodnił treść księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, że w dziale II księgi wieczystej KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kartuzach dla nieruchomości położonej w miejscowości C. nakazał wpisać (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w miejsce: „H. K., syn A. i M. PESEL; (...)”.

Od powyższego wyroku apelację wniósł H. K., która postanowieniem z dnia 08 lutego 2013 r. została odrzucona. H. K. od w/w postanowienia wywiódł zażalenie w dniu 08 marca 2013r.

W tej sytuacji, jeżeli zaskarżone postanowienie w przedmiocie wniosku o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku zapadło w dniu 05 kwietnia 2013 r., to zasadnym jest twierdzenie, że postępowanie o uzgodnienie treści księgi wieczystej, wszczęte przed Sądem Rejonowym w Kartuzach do dnia wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie nadal toczyło się, skoro w tej dacie nie było jeszcze rozpoznane zażalenie H. K. na postanowienie o odrzuceniu wniesionej przez niego apelacji. Tak więc, nie można przyjąć za skarżącym, że wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 14 września 2011 r. w sprawie I C 177/09 na dzień wydania zaskarżonego postanowienia był prawomocny i że wobec tego naruszono art. 363 § 1 k.p.c.

Słusznym jest zatem wniosek, że nieprawomocny wyrok, choć korzystny dla skarżącego nie mógł przesądzać o zasadności przyjęcia przez Sąd Rejonowy na dzień orzekania w niniejszej sprawie faktu, że to skarżącemu przysługuje prawo własności do opisanej nieruchomości. W konsekwencji, Sąd I instancji zasadnie uznał na dzień wydania zaskarżonego postanowienia, że wyżej opisana nieruchomość wskazywana przez dłużnika nie może być traktowana, jako składnik jego majątku.

Mając na uwadze, że na majątek dłużnika składają się środki pieniężne w kwocie 20.200,00 zł oraz środki trwałe o wartości 400,00 zł, a koszt przeprowadzenia postępowania upadłościowego będzie wynosił 64.830,00 zł, nie może budzić wątpliwości, że skarżący nie posiada dostatecznych środków majątkowych na zaspokojenie kosztów postępowania.

W tym stanie rzeczy Sąd I instancji zasadnie przyjął, że wobec dłużnika zachodzi negatywna przesłanka dla ogłoszenia upadłości określona w art. 13 puin.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 35 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. 2003 r., Nr 60, poz. 535, ze zm.) oddalił zażalenie dłużnika.